

LECTURA – ADEVĂRATA LIBERTATE

LLLE
LL

Cercul de lectură Călător în Galaxia lecturii

Prof. Checicheiș Sanda
Prof. Șaitoș Alina

De la bunătate la
creativitate

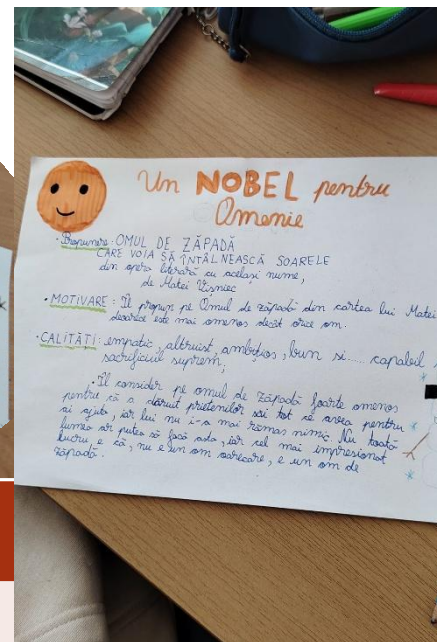
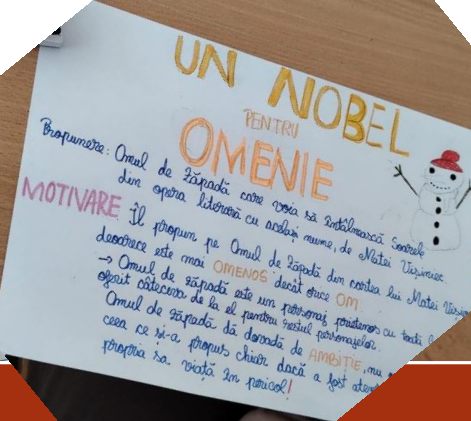
Un Nobel pentru
OMENIE

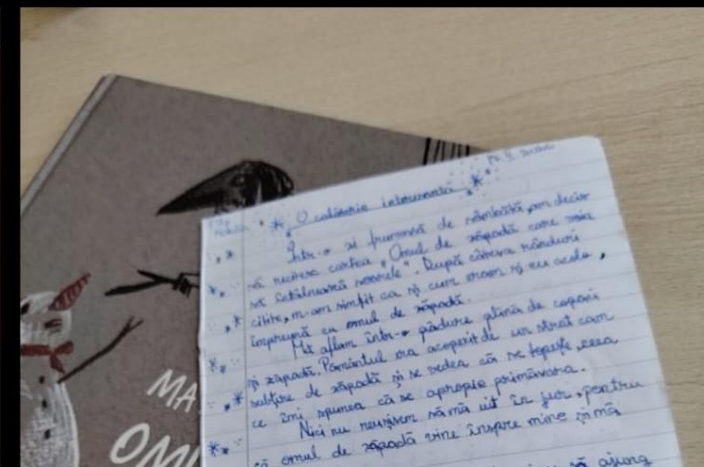
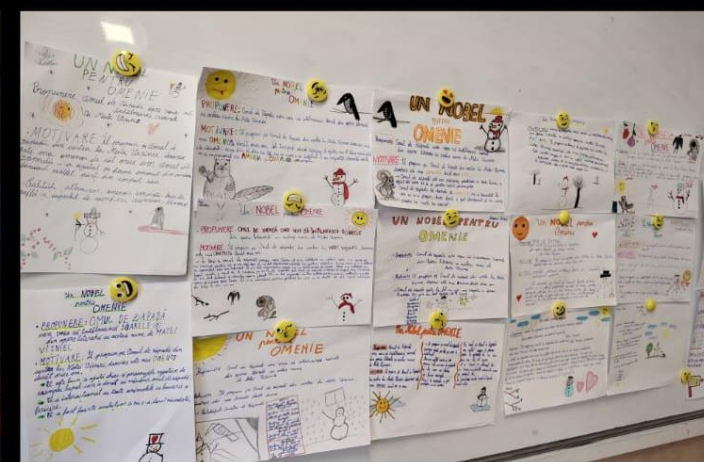
Omenia – drumul către perfecțiune

Lectura textului „Omul de zăpadă care voia să întâlnească soarele”, de Matei Vișniec s-a întins pe parcursul mai multor ore, stârnind interesul elevilor. Pornind de la acest aspect, elevii au realizat sub forma unor miniproiecte, afișe de prezentare a valorilor pe care le transmite cartea prin personajul său, asocieri cu alte texte având ca valoare comună prietenia și curajul.

Astfel, copiii au călătorit și cu omul de zăpadă, l-au sfătuit, l-au ajutat, au fost martorii întâlnirilor cu parte dintre celelalte personaje, au simțit emoțiile omului de zăpadă, traversând râul cu ajutorul castorului, oferind tot ce avea, oricui ar fi avut nevoie.

Atitudinea lui le-a atras atenția în mod deosebit, observând un comportament lipsit de orice trăsătură negativă, un respect sincer față de cei cu care se întâlnea în drumul său spre Soare; nu a răspuns cu răutate nimănui, în ciuda faptului că lupul sau corbul, de exemplu, l-au tratat cu dispreț. Exemplul său de prietenie este o lecție de viață pentru relațiile intercolegiale din clasă și din afara spațiului școlar.

Un NOBEL pentru OMENIE

Acest minunat personaj i-a cucerit pe copii din primele rânduri ale lecturii. Omul de zăpadă este mai omenos decât orice om; e altruist, empatic, capabil de sacrificiul suprem. Nu se gândește la sine, ci numai la prietenii care au nevoie de ajutor..

➤ Un popas în lumea cărților

Asemeni omului de zăpadă, în călătoria lor, cerchiștii s-au întâlnit cu scriitoarea Doina Ruști la Biblioteca Județeană.

De la Târgul de carte Gaudeamus, și-au luat hrana pentru drumul prin labirintul cunoașterii

Farmecul unei povestiri create la cald

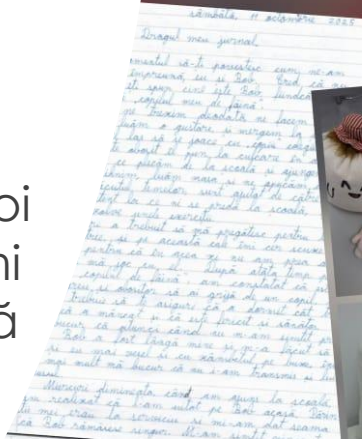
„Mărțișoare-cărțișoare”, o activitate în cadrul căreia elevii au realizat mărțișoare pentru a ilustra venirea primăverii și bunătatea unor personaje literare.

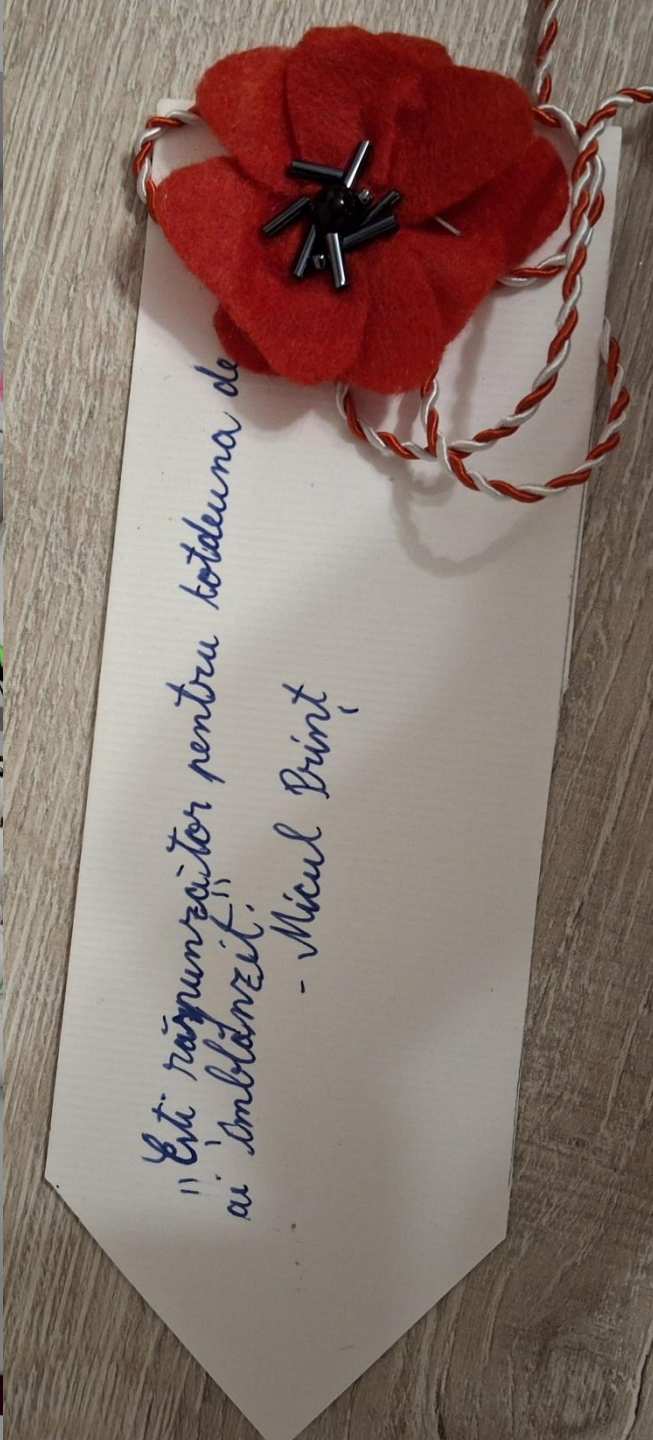

Gânduri...

Ca urmare a realizării unor „copiii de făină”, după lectura cărții cu același titlu, de Anne Fine:

- „Am învățat cum e să ai un copil.”
- „E greu să ai un copil, chiar și așa că nu face nimic.”
- „Am devenit mai responsabil.”
- „Mi-a plăcut și-l voi păstra pentru a-mi aminti de această experiență.”

"Ești răpunzător pentru todeauna de
ai îmblânzit."
- Micul Prinț

sâmbătă, 11 octombrie
Dragul meu jurnal,
amstatul ră-bi povestesc cum ne
ampreună, eu și Bob. Bred, că
ali spun cine este Bob, fundea
"copilul meu de faimă".
ne truxim disodată ne facem
naim o gustare și mergem la
las să se joace cu iepur, câștig
avort și pun la cufare în d
e piscam de la scară și spun
am luăm naia și ne apucăm
lu timitor sunt apu de câtr
la ce ni se prada la scară,
e prale secretu.
trebuie să mă pregătesc pentru
de pe scară ca să mi cer scu
a că în apa și eu am ppa
pe eu, el. După atâta timp
de faimă, am constatat că

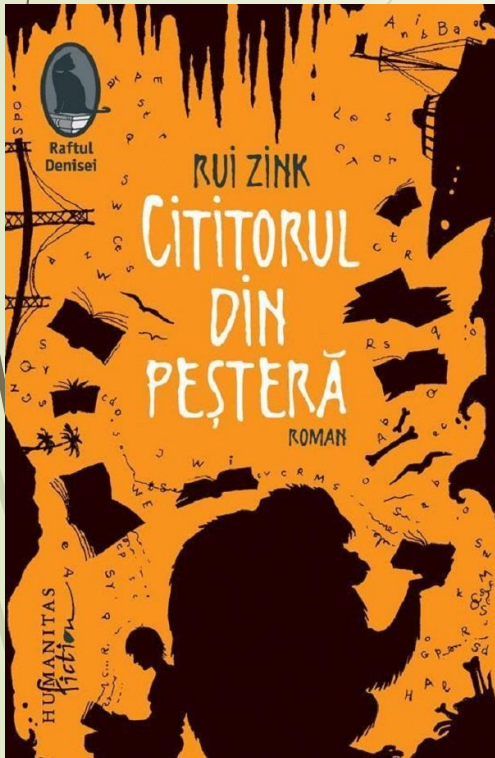

ZICI

Cititul înseamnă să faci lucrurile să se întâmple în capul tău... (Anibalector)

Cititorul din peșteră, de Rui Zink

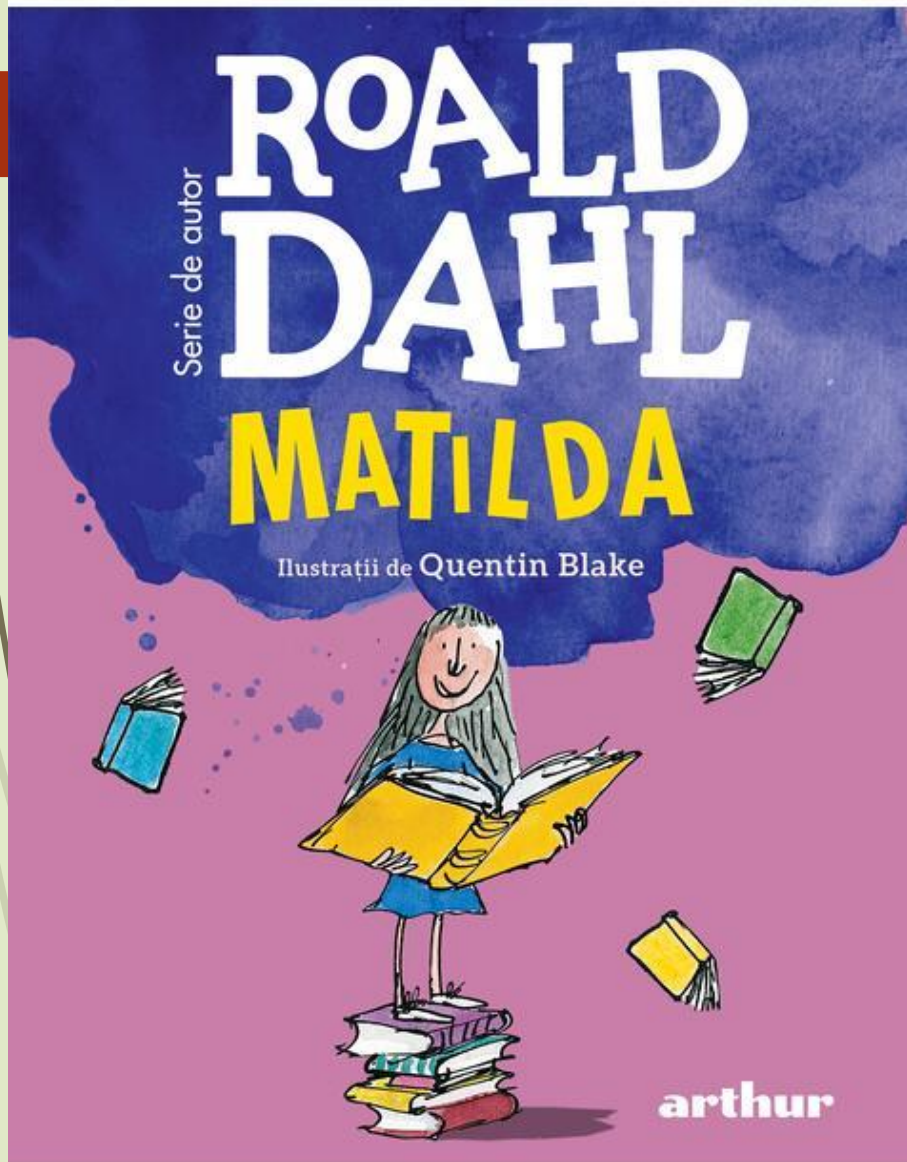
Adevărata libertate, chiar cea adevărată, este lectura. (Rui Zink)

O parabolă despre lumea de azi și o minunată lecție de citit. - [Ioana Pârvulescu](#)

ZICI

Matilda, de Roald Dahl

► Călătorea în toată lumea în timp ce stătea așezată în micuța ei cameră, într-un sat englez

— Știu, știu, nu te supăra, micuțule. Vrei să știi cum am învățat să vorbesc. Nu fi atât de susceptibil, că-ți face rău la bilă. Ei bine, mă gândesc că voi învățați să vorbiți înainte de a învăța să citiți. La mine a fost invers. Și mai sucit, asta pot să-ți garantez. Să înveți să citești singur, fără nimeni cu care să vorbești, să n-aibă cine să-ți lămurească un dubiu, să-ți explice măcar cărui sunet îi corespunde fiecare literă. Mulți ani am crezut că O era L – și P era R, ca în rusă... **Dar am avut timp și răbdare. Timp și răbdare, două lucruri care, împreună, fac aproape cât inteligența.**

— Dar vorbești foarte bine portugheza, l-am lăudat, lingusitor.

— Mulțumesc. Mai vorbesc destul de rezonabil suedeza, olandeza, rusa, umbundo, ebraica, mandarina, engleza, poloneza, sârbo-croata, maghiara și islandeza. Și, desigur, mă descurc și în kirghiză. Vorbesc limbile naufragiaților care se varsă pe insula asta, și cele ale cărților care, mai prețioase pentru mine decât dublonii de aur sau colierele de diamante, ajung pe coastă. Cât privește limba ta, uite, s-a nimerit; s-a nimerit, până s-a isprăvit. Într-un timp era ce-mi ajungea cel mai mult, atât cantitativ, cât și (jur că nu spun asta ca să te flatez) calitativ. Dar în ultima vreme a început parcă să se mai rărească. Ajunsesem să cred că încetaserăți să mai existați, se întâmplă uneori.

— N-nu, încă mai existăm...

— Mă bucur să aud asta. Dar pesemne că nu mai sunteți o țară de marinari, nu-i așa?

Lectura - o călătorie în universul emoțiilor

► **Timp și răbdare, două lucruri care, împreună fac aproape cât inteligența...**